

De la Rúa, la 'maredeueta' de Camps

EFE

D'esquerra a dreta, l'ex-conseller de Justícia valencià Fernando de Rosa –que abandonà el càrrec per esdevenir vice-president del Consell General del Poder Judicial–, Francisco Camps, Paula Sánchez de León –substituta de De Rosa i ara també portaveu del Consell– i el president del TSJ, Juan Luis de la Rúa.

Un mantell protector més diví que el de la mare de Déu dels Desemparats cobreix Francisco Camps. El TSJ valencià, presidit en funcions pel seu bon amic Juan Luis de la Rúa, va arxivar el cas de presumpte suborn –sense atendre el raonat acte del jutge Flors– i va menystenir les proves policiaques que demostren les connexions de la trama 'Gürtel' amb el PP i la Generalitat Valenciana. Això, i el control ferri de les Corts –aquesta setmana s'ha negat a acudir-hi–, fa que es pugui parlar d'una unitat de poders al País Valencià.

Yolanda García, tesorera i diputada del PP a les Corts valencianes, encara es demana per què no ha tingut el privilegi d'accedir, envoltada de càmeres i seguidors del partit, a la seu del Tribunal Superior de Justícia valencià. "Per què jo no?", s'indigna en silenci.

És lògic. Ella ha fet tants mèrits com uns altres, però Juan Luis de la Rúa li ho ha impedit. Ell, president en funcions del TSJCV –encara no hi ha cap substitut, que ha de nomenar el Consell General del Poder Judicial, el vice-president del qual és Fernando de Rosa,

ex-conseller de Justícia valencià i la persona que va obrir la porta de l'antiga Aliança Popular a Camps–, va descartar de seguida la investigació d'un possible finançament il·legal de la formació de la gavina i va centrar-se en l'episodi dels vestits regalats, d'un pes menor i que al remat sempre decidiria De la Rúa mateix. I així va ser: el 3 d'agost, la vigília de començar vacances, el president del TSJCV va esgarrar el raonat acte del magistrat José Flors, que a les diligències prèvies havia detectat "indicis racionals de delictes" en l'actuació de Camps, de Ricardo Costa i de Víctor

Campos, les cúpules del PP i de la Generalitat Valenciana.

Yolanda García no va tastar, doncs, la "felicitat" i l'"alegria" que Camps sí que va assaborir en entrar als jutjats. I això que ella tenia fil directe amb *Alvarito* Pérez, gerent d'Orange Market, filial valenciana de la trama *Gürtel*. De fet, el 2 de febrer d'enguany, la brigada de la policia contra la neteja de capital intervingué una conversa telefònica entre tots dos, que traduïm (com la resta):

—ÁLVARO PÉREZ: Hola! Jo.

—YOLANDA GARCÍA: Que m'ha dit Ricardo que et telefone per a una factura o alguna cosa.

—Á. PÉREZ: Sí, perquè em pagues. M'ha dit que 100.000.

—Y. GARCÍA: Cent?

—Á. PÉREZ: Sí.

—Y. GARCÍA: Però m'ha dit alguna cosa d'una factura que s'ha de fer.

—Á. PÉREZ: Sí, és clar.

—Y. GARCÍA: Que m'hauràs de fer tu a mi, si de cas.

—Á. PÉREZ: És clar, reina, és clar.

—Y. GARCÍA: Dignes.

—Á. PÉREZ: Demà et vinc a veure.

—Y. GARCÍA: D'acord.

II'endemà, després de parlar novament pel mòbil –tot i que no volen aprofundir el diàleg telefònic–, els responsables de les finances del PP i d'Orange Market es troben. A la conversa prèvia, és patent la confiança entre tots dos i la certesa que parlen de qüestions sensibles. De fet, hi apareix el nom de Pablo Crespo, número 2 de Correa a la trama *Gürtel*:

—YOLANDA GARCÍA: Dignes, guapo.

—ÁLVARO PÉREZ: Acabe de parlar amb Pablo, que li agradaria pensar com fem el paper que he de donar en canvi d'allò altre.

—Y. GARCÍA: D'acord.

—Á. PÉREZ: No vull parlar-ne per telèfon.

—Y. GARCÍA: És clar.

—Á. PÉREZ: Li agradaria veure el concepte, quin concepte hi posem... Però jo ho necessite. Llavors telefonaré al Ric i li diré que et signe un rebut oficial i ja està, i et farà allò altre, doncs... Aquest cap de setmana, o dilluns o dimarts de la setmana que ve.

—Y. GARCÍA: Doncs espera, si de cas deixa que li ho diga jo.

—Á. PÉREZ: D'acord, es per esbrinar-ho. M'agradaria fer-ho molt bé. És que em fa...

Vicente Rambla, vice-president primer del govern valencià i conseller d'Indústria. Fins l'estiu passat també era el portaveu del Consell.

—Y. GARCÍA: ...Miraré si m'hi puc arribar i en parlem en persona.

—Á. PÉREZ: D'acord, perfecte, és que ho hauria d'ingressar com fos, entesos?

Les converses en clau, de fet, són una constant a la majoria d'enregistraments interceptats per la policia. També a les de Pérez i Ric Costa, que el 31 de gener passat parlaven de l'ex-vice-president del Consell Víctor Campos, del vice-president estatal del PP Esteban González Pons i de qui aleshores encara dirigia Ràdio Televisió Valenciana, Pedro García. Pérez estava absolutament involucrat en el dia a dia del PP.

—RICARDO COSTA: Potser la setmana entrant et tenim...

—ÁLVARO PÉREZ: ...No et pots ni imaginar que bo que seria, xic.

—R. COSTA: Sí, perquè ha telefonat Campos, que pot ser que açò ho tinga, i li he dit que tot per a tu.

—Á. PÉREZ: Molt bé, molt bé.

—R. COSTA: Va bé? Perquè ara l'altre no em diu ni... Res de res.

—Á. PÉREZ: D'acord.

—R. COSTA: Ja t'ho contaré, perquè ara Esteban em salta directament a mi i per fer coses parlamentàries se'n va amb ell.

—Á. PÉREZ: Que cabró!... T'ensenyaré un document que em van enviar ahir que, si et sembla bé, l'enviaré al president.

—R. COSTA: Cap a migdia ens podem veure.

—Á. PÉREZ: I si em dius que el veus bé, l'envie al *presi*.

—R. COSTA: D'acord, d'acord. Escolta, vaig telefonar a Pedro i li vaig dir que no es preocupara. Per què? Perquè l'escàndol seria tan gros que les hòsties no les rebria ell, sinó el president. Llavors, no li ho puc permetre.

—Á. PÉREZ: Bé, un petó, Ric.

El 22 de gener, en conversa amb Francisco Correa, Álvaro Pérez deixava clar que el contacte principal era Costa:

—ÁLVARO PÉREZ: He estat amb Ricardo, que m'ha dit: "Escolta, arreglar-ho així només em perjudica a mi. Jo, per ajudar-te faig tant com calga, i a més t'ho demostre cada dia, però si ho fem d'aquesta manera a l'únic que fots és el teu amic Ricardo, que, justament, és l'únic que t'ajuda sempre."

Quan els membres de la trama parlaven sobre els líders del PP amb qui tenien contacte no els dedicaven unes

paraules tan amoroses, però. El 30 de gener del 2009, Pérez i el 2 de la trama *Gürtel*, Pablo Crespo, parlaven sense embuts de Costa, del vice-president primer del Consell, Víctor Rambla, i del vice-secretari general del PP valencià. David Serra. També es veu clara la línia directa amb el president Francisco Camps:

—ÁLVARO PÉREZ: ...Jo enviaré un missatge al *presi* ara, perquè he pactat una cosa amb Ric. M'ha dit que l'ajude perquè aquest fill de puta, el Rambla, fa el desentès. De manera que envie un missatge al *presi* a veure si em telefona

i demà esmorza amb Rambla... I m'unflaré, és clar!

—PABLO CRESPO: Vés a poc a poc.

—Á. PÉREZ: Però bé, Ricardo i David, molt bé. Bé, Ricardo dient-me una boqueria que ja et contaré demà pel nostre telèfon. Vaja, una autèntica collonada.

Malgrat tot, també hi ha reunions amb Rambla i més converses en què queda clara la inseguretad que els transmet parlar per via telefònica:

—PABLO CRESPO: Per què es deu haver empenyat amb David?

—ÁLVARO PÉREZ: Doncs perquè va dir un parell de collonades i jo m'havia

Ricardo Costa, secretari general del PP valencià i portaveu del partit a les Corts.

EE

D'esquerra a dreta, els números 2 i 1 de la trama Gürtel –l'ex-secretari d'organització del PP gallec Pablo Crespo i l'empresari Francisco Correa– i Álvaro Pérez, gerent de la filial valenciana, Orange Market. Els dos primers resten empresonats des del proppassat febrer, quan va esclatar aquest cas.

emprenyat bastant. Però no passa res, perquè després sempre fa allò que li diu Ric.

—P. CRESPO: Però per a què? Per a frotre't canya amb els preus?

—Á. PÉREZ: No, no, una cosa més gruixuda que no et vull dir per aquí. Me'n vaig a veure Vicente.

Tanmateix, la por perquè es pogueren saber els detalls que la trama mirava d'amagar per telèfon va brollar des del primer dia, quan van surar els vestits que José Tomás feia de franc a Paco Camps, *el Curita*, en canvi d'adjudicacions tan sucoses com la del pavelló valencià a la fira turística Fitur. La conversa següent és del cap de la trama amb Álvaro Pérez, i el motiu inicial, la citació judicial de què ha estat objecte el sastre Tomás. Era el 22 de gener passat, tres setmanes abans que Correa ingressara a la presó:

—ÁLVARO PÉREZ: Crec que m'han fet una gran putada.

—FRANCISCO CORREA: Amb qui?

—A. PÉREZ: Amb Pa...

—F. CORREA: Amb Fitur?

—A. PÉREZ: No, amb una altra cosa més complicada. Però no parles per telèfon, t'ho demane per favor. I llavors res,estic un pèl preocupat.

—F. CORREA: I per què creus que ho sap *el Curita*?

—A. PÉREZ: No, encara no ho sap *el Curita*.

—F. CORREA: Però no té a veure amb la faena. O sí?

—A. PÉREZ: No, té a veure amb coses que hem fet fa temps amb *el Curita*, però és que és molt complicat. Per això et dic que és molt complicat.

—F. CORREA: Té a veure amb Tomás?

—A. PÉREZ: Sí. Saps qui és? [...]

—A. PÉREZ: Llavors, jo demà prompte me'n vaig a veure aquest personatge amic meu i li diré: "Escolta, paio, tu sabràs que fas."

—F. CORREA: Però per què t'ha de vendre, si t'aprecia de collons?

—A. PÉREZ: Home, sí... Però declara divendres.

—F. CORREA: Que declara divendres?

—A. PÉREZ: Sí, declara divendres. Té una citació, i han cridat a declarar la caixa de Milano i el director financer.

—F. CORREA: Que han cridat a declarar...?

—A. PÉREZ: ...Sí, perquè algú ha dit que jo faig regals a una colla de senyors i llavors, xic, no tinc eixida.

—F. CORREA: I com és que hi ha hagut un procés i ningú no ho ha sabut?

—A. PÉREZ: Doncs ja ho veus, xic. A mi m'ho han dit aquest migdia. Pablo no t'ho vol contar per telèfon, és clar.

—F. CORREA: I on declararan?

—A. PÉREZ: Al fiscal anticorupció.

El president del TSJCV tampoc no va trobar enigmàtica la següent conversa del número 2 del PP valencià amb Pérez, que data del 18 de desembre del 2008:

—RICARDO COSTA: Entre demà i divendres et done allò que falta, que et devem. Però necessite que el president

no ho sàpiga. I que li digues que aquest [Rambla] és un fill de puta.

—ÁLVARO PÉREZ: M'ha telefonat avui per veure si puc parlar i esmorzar amb ell. I m'ha dit: "Tu parles amb Ricardo, no? Doncs tu tranquil, que jo mire de resoldre-ho tot."

—R. COSTA: Sí, cony, però quant temps fa que ha de resoldre això?

—Á. PÉREZ: Té molta barra.

—R. COSTA: Et done instruccions avui mateix d'on han de ser els diners. Ni que m'haja de quedar tres mesos sense pagar el lloguer.

—Á. PÉREZ: Tampoc no cal, no faces cap bestiesa per mi. Però em sembla impresentable que agafen empreses que no saben fer res per fer coses al tennis. És abominable que el marit de Nuria Romeral [cap de premsa de Presidència de la Generalitat] treballa a totes les conselleries. Però no et preocupes, que demà ha quedat per dinar amb Isabel [Bas, esposa de Camps].

Igualment sospitós, però fora de tota sospita segons el parer de De la Rúa, és un altre diàleg que té Pérez amb David Serra, número 3 del PP valencià:

—DAVID SERRA: Que vinga a la seu, jo me'n vaig a la seu de les Corts. Necessite que el xec l'ingresseu avui.

—ÁLVARO PÉREZ: No et preocupes que es farà. A la tarda vaig parlar amb el *presi* i li va dir: "Que sàpigues que Ricardo té tota la documentació." I ell em va respondre: "No sé ni de què em parles." Jo li vaig dir: "Ja, ja, sé com em

La farmàcia de la dona de Camps, Isabel Bas, al bell mig de València, era centre d'operacions.

dius, però bé, que ho sàpigues.”

—D. SERRA: Ell...? Aquest ho sap tot.

—Á. PÉREZ: Ja, ja ho sé, però per si de cas alguna filla de puta l'ha calfat, ja saps què vull dir, doncs que sàpiga que vaig portar tota la documentació al sindic de comptes.

Dies abans, el 6 de novembre, Pérez deixava clara l'amistat que tenia amb la dona de Camps —que visitava a la farmàcia— i com pressionava Vicente Rambla perquè “executara”...

—ÁLVARO PÉREZ: Isc ara del despatx de Vicente i he passat pel laboratori per contar a *la Dama* com m'havia anat.

—PABLO CRESPO: I com t'ha anat?

—Á. PÉREZ: Li he dit que m'hauria de morir deu voltes i tornar a nàixer per fer-li una mamada a un amic, per demanar-li faena. Perquè crec que als amics no se'n ha de demanar res, els amics t'ho donen. Llavors, li he dit, només et demane que executes. Com que pots fer-ho, doncs que executes. Res més, t'ho demane per favor, xic, que executes i em deixes en pau. Que ho controles i que digues “tant l'any” perquè em deixes en pau.

Discursos encriptats, coses que no es poden dir per telèfon, diners que es mouen ací i allà... Tot plegat no ho ha volgut investigar el TSJ valencià. Juan Luis de la Rúa, president en funcions des del juliol i amb qui Camps ara fa un any va assegurar que tenia una “íntima i sentida relació”, no hi veu res d'estrany.

Victor Maceda

Mònica Oltra, síndica del grup parlamentari del Compromís (Bloc-Iniciativa-Verds), ha denunciat Juan Luis de la Rúa davant la fiscalia general de l'estat. “Ens hem limitat a aplicar la llei d'enjudiciament criminal: si tens coneixement d'un delictes, has de comunicar-lo”, diu.

“Un president no pot ser el pallasso major del regne”

Iniciativa del Poble Valencià ha presentat davant la fiscalia de l'estat una denúncia per prevaricació contra el president del TSJ valencià, Juan Luis de la Rúa. Quines expectatives reals teniu que prospere?

—La nostra finalitat, sobretot, és que hi haja ressò social. Si el fiscal no actua, que després no diguen que fou perquè ningú no ho havia denunciat. De fet, la frase que més hem sentit aquests dies, després de posar la denúncia, és: “Ja era hora.” Volíem cobrir les expectatives d'una part de la ciutadania que no entén com funciona açò: com pot ser que el jutge Garzón haja declarat per prevaricació quan només volia fer justícia amb les víctimes del franquisme, i en canvi De la Rúa, que tothom sap que ha fet i de qui és amic, ni tan sols ha estat denunciat? Pensem que la fiscalia ha d'actuar-hi. Nosaltres, de moment, ens hem limitat a aplicar la llei d'enjudiciament criminal, segons la qual si tens coneixement d'un delictes has de comunicar-lo.

—Aquestes actuacions vostres tenen força repercussió. Sou més bel·ligerants que la resta de l'oposició respecte el cas *Gürtel* o simplement es tracta d'una aparença?

—El nostre grup parlamentari fou el primer a parlar dels vestits a les Corts, el primer a demanar eleccions anticipades, el primer a dir que els regals eren només la punta de l'iceberg d'un fenomen molt més greu —el finançament irregular—... Hem estat pioners. Ara tota l'oposició ho demana, no sols nosaltres, però bé,

cadascú decideix amb quina fermesa vol actuar. Un acte tan polèmic com el de la samarreta —sóc ben conscient que ho va ser, de polèmic— va servir perquè els mitjans de comunicació estatals se'n feren ressò, molt abans de l'aparició dels últims enregistraments i informes policíacs. Hem aconseguit, per tant, de fer veure la situació de misèria política en què es troba immersa la Comunitat Valenciana, aquest país nostre. Si vols solucionar un problema, primer de tot has de deixar de ser invisible. Allò invisible no existeix, per als mitjans, i en aquest sentit estem molt satisfets.

—S'acaba de fer pública una part del sumari, la que hi havia al TSJ madrileny. Sospiteu quan podria obrir-se la resta?

—No, no ho sé. Ho desconec.

—Siga com siga, fa l'efecte que hauria estat molt més recomanable d'unificar la causa en un únic tribunal. Hi ha tot de ramificacions.

—Podria haver-se'n anat al Suprem, per la imputació de [Luis] Bárcenas [ex-tresorer del PP], però va ser posterior al desglossament del cas. Si l'hagueren imputat abans... És possible que tot plegat haguera anat al Suprem. Tindria molt més sentit, és clar, perquè ara el TSJ de Madrid investiga fets que formen part del mateix delictes que s'investiga ací. No descarte que al capdavant tota l'actuació se'n vaja al Suprem. Potser hauria estat la cosa més lògica des de l'inici, però ja sabem que la nostra Constitució i el nostre sistema judicial fixa el jutge per